

fonds selv skulde ved deres egne Midler restituere deres Capitaler, naar de vare forbrugte; men dette har Udvalget ikke kunnet ansee for rigtigt, da disse Overfridbelse, om jeg saa maa kalde det, have faaet en Sanction gennem Overlagets Indsendelse til vedkommende Ministerium, og da denne Capitalforbrug jo derhos kun er en Følge af, at den nye Lov ikke har kunnet emanere umiddelbart efter det Tidspunkt, da Maximum for Paaligningen var naaet. Udvalget har altsaa kun fundet det rigtigt at supplere Bestemmelsen i § 2, saaledes som skeet er ved Endringsforslaget under Nr. 3, fordi det var muligt — hvad Udvalget efter de Virksomhedsplaner, der have foreligget det, ogsaa har Grund til at antage — at der kunde være Skolefonds, som ikke havde forbrugt af deres Capitaler, men iftedet derfor havde optaget Caan i saadanne Tilfælde, hvor de ellers vilde være komne ud over Maximum, hvad der jo maa regnes lige med, om Capitalen var forbrugt; dertil figter den Guldstændiggjørelse, som indeholdes i Endringsforslaget under Nr. 3. — Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale de af Udvalget stillede Endringsforslag til Vedtagelse.

Jessen: Det er ganske vist ikke let at tage Ordet i en Sag, der er af en saa særlig og tildeels indviklet Bessaffenhed som den foreliggende, men jeg vil dog tillade mig at yttre et Par Ord, fordi der er opstaaet Tvivl hos mig, om den Betragtning, der ligger til Grund for det af det høitærede Udvalg under Nr. 2 stillede Endringsforslag, i og for sig kan siges at være begrundet i Loven af 8de Marts 1856. Den høitærede Ordfører gif vel i sit nys holdte Foredrag ligesom Udvalgets Betænkning ud fra den Forudsætning, at det Tilskud, der af Statskassen ydes til Skolefondene ifølge § 7, a i Loven af 8de Marts 1856, nemlig en vis Andeel i den der nævnte Sum af 50,000 Rd., kun ydes til disse Pensioner og Alderstillaag. Men selve Ordene i Loven af 1856 gaar dog egentlig ikke videre, end at Størrelsen af Pensionshyrden og af Alderstillaagene skal være den Maalestof, hvorefter det omtalte Tilskud skal fordeles imellem de forskjellige Skolefonds. Naar

Tilskudet efter § 7 a i Loven af 1856, saaledes som af Udvalget foreslaaet, alene drages fra den Deel af en Skolefonds Udgifter, som medgaaer til Pensionshyrden og Alderstillaag, saa bliver det Beløb, i hvis Udredelse Staten i Henhold til § 7 d, i Loven af 1856 kommer til at deeltage — nemlig det Beløb, der overflyder Udbyttet af en Eigning af 12 Skilling pr. Tønde Hartkorn — jo meget mindre, end om Statens Bidrag ifølge § 7, a, i Loven af 1856 først fradrages Skolefondenes hele samlede Udgift og der derefter af Restbeløbet igjen udsendes Udgiften til Skolefondens Pensioner og Alderstillaag, saaledes at Staten deeltager i denne sidste med Halvdeelen af det Beløb, som Egningen til samme vil overstige 12 Skilling pr. Tønde Hartkorn. Det er virkelig ganske vist, at ved den Beregningsmaade, der ved Endringsforslaget under Nr. 2 gjøres gjældende af det høitærede Udvalg, hvorefter Statskassens Tilskud ifølge § 7, a i Loven af 1856 kun skal drages fra selve Pensionshyrden og derimod ikke fra Skolefondenes samlede Udgift, vil Statskassens Tilskud i Henhold til § 7, d i Loven af 1856 blive mindre, medens der ikke kommer et saadant Afslag i Communerens Bidrag, som jeg troer, at der er paataent ved Loven af 8de Marts 1856, saaledes som denne er affattet. Hvoreledes den Andeel af det i § 7, a af den nævnte Lov opførte Beløb, der har været tillagt de enkelte Amters Skolefonds, hidtil har været opstillet i de forskjellige Skolefonds Regnskaber, maa jeg tilstaae, at jeg ikke veed, men jeg paastaaer ogsaa blot, at hvis den hidtil har været opført som Afdrag paa hele den samlede Udgift, saa er det en fordelagtigere Beregningsmaade for Communerne end den, der nu af Udvalget foreslaaes opstillet, ifølge hvilken Tilskudet ifølge § 7, a i Loven af 1856 kun skal fradrages i den egentlige Pensionshyrde og Egningen i Henhold til § 7 d kun skal omfatte, hvad der ibrigt behøves til at udrede Alderstillaag og Pensionshyrden. Jeg kan saaledes ikke see rettere, end at Communerne ingenlunde ville vinde ved den foreslaaede Forandring, hvortilmod jeg, forsaavidt Hensigten mulig har været den, at Staten skulde vinde derved, maa erkjende, at dette